

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης απηύθυνε έκκληση για ειρήνη στη Μέση Ανατολή και εξέφρασε συμπαράσταση στην Αγιοταφίτικη Αδελφότητα

[Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Έκκληση για επικράτηση της ειρήνης στη [Μέση Ανατολή](#) απηύθυνε από το Νεοχώρι Βοσπόρου ο [Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος](#) κάνοντας παράλληλα αναφορά στους διαχρονικούς στενούς δεσμούς του Οικουμενικού Θρόνου με το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων.

Το απόγευμα της Τρίτης, 22 Οκτωβρίου 2024, ο Παναγιώτατος χοροστάτησε στον Εσπερινό που τελέστηκε στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Νεοχωρίου Βοσπόρου, Μετόχι του Παναγίου Τάφου, για τη Θρονική εορτή του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, κατά την οποία τιμάται η μνήμη του Αγίου ενδόξου Αποστόλου Ιακώβου του Αδελφοθέου, πρώτου Επισκόπου Ιεροσολύμων.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολ. Τριτεύων κ. Βαρνάβας.

Στην ομιλία του, ο Οικουμενικός Πατριάρχης εξέφρασε τη συγκίνησή του για την επίσκεψή του στον ιερό χώρο του Ιεροσολυμιτικού Μετοχίου, “καθώς η μνήμη μας ανατρέχει στους τόπους εκείνους όπου έζησε και επετέλεσε το σωτηριώδες έργο Του υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας ο Κύριος, αλλά και με έκδηλη αγωνία και συνοχή καρδιάς για την εμπόλεμη κατάσταση και τις δραματικές εξελίξεις που βιώνει σήμερα ολόκληρη η εύφλεκτος περιοχή της Μέσης Ανατολής.”

Και ο Παναγιώτατος, αναφερόμενος στα τραγικά γεγονότα που εκτυλίσσονται στους Αγίους Τόπους, συνέχισε:

“Δυστυχώς, μετά την παρέλευσι είκοσι ολοκλήρων αιώνων, το κήρυγμα ειρήνης του Ευαγγελίου δεν εκαρποφόρησεν ακόμη στις καρδιές όλων των ανθρώπων. Η θλιβερά αυτή διαπίστωση μας καθιστά υπευθύνους όλους ανεξαιρέτως, κυρίως, όμως, φέρει προ των ευθυνών μας, εμάς τους διακόνους και λειτουργούς του Θεού του Υψίστου.

Γι’ αυτό και απόψε δεόμεθα ιδιαιτέρως του Άρχοντος της ειρήνης να ειρηνεύση άπαξ διά παντός και να γαληνεύση την περιοχή αυτή της υδρογείου, ώστε εκείθεν, ως εκ της φυσικής αυτού πηγής, να εκπέμπεται προς κάθε γωνιά της γης το μήνυμα της αληθούς και γνησίας ειρήνης του Κυρίου, «της πάντα νούν υπερεχούσης», της οποίας τόση ανάγκη έχει σήμερα ολόκληρος ο κόσμος!

Η σκέψις μας στρέφεται ακόμη την στιγμήν αυτήν και προς τον προνομιούχον φύλακα των ιερών εκείνων σκηνωμάτων, την Αγιοταφίτική Αδελφότητα, η οποία επί αιώνας αγραυλεί εκεί φυλάσσουσα φυλακάς ημέρας και νυκτός. Είθε η προσφορά και η θυσία των Αγιοταφιτών Πατέρων να είναι ευπρόσδεκτος παρά του αγιάσαντος τους τόπους εκείνους διά της παρουσίας Του Θεανθρώπου Λυτρωτού μας. Προσευχόμεθα υπέρ ενισχύσεως και παραμυθίας των Αγιοταφιτών αδελφών μας, όλως ιδιαιτέρως δε του Μακαριωτάτου Ηγουμένου αυτών, αδελφού Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ. Θεοφίλου, ευχόμενοι τα έτη αυτού μακρά και ευλογημένα!”

Ακολουθως, υπενθύμισε ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο διαχρονικά στέκεται στο πλευρό της Αγιοταφίτικής Αδελφότητας στηρίζοντας τους αγώνες της για την διαφύλαξη των Πανάγιων προσκυνημάτων.

“Ο Πάνσεπτος Οικουμενικός Θρόνος ήταν, είναι και θα είναι σταθερός συμπαράστατης της Αγιοταφίτικής Αδελφότητος εις τους αγώνας της προς διαφύλαξιν και παράδοσιν εις τας επερχομένας γενεάς των Χριστιανών των ιερωτάτων προσκυνημάτων της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ. Εάν δε, διά την ανθρωπίνην ασθένειαν, ήθελε συμβή ποτε παρεξήγησις και ψυχρότης εις τας σχέσεις ημών των αδελφών Προκαθημένων, ο εν τρισί προσώποις αδιαιρέτως υμνούμενος Θεός ημών «πάσαν διάστασιν και διαίρεσιν αποκρίνων, αυτούς ενίζει, και εαυτώ και αλλήλοις τω λόγω της αγάπης ενοειδή τελειότητα συναπαρτίζει». Άλλωστε, η ιστορία παρέχει πολλές μαρτυρίες συμπράξεως και συμπορείας των δύο παλαιφάτων Πατριαρχείων μας, τα οποία «διά της εν Αγίω Πνεύματι αγάπης εις μίαν σύμπνοιαν και συμφύαν πνευματικώς ενούμενα, αλλήλων αντελαμβάνοντο» και ούτω «τον δεσμόν της ενώσεως άρρηκτον και αδιάσπαστον συνεφύλαττον».”

Ευχαρίστησε δε θερμώς τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Ανθηδώνος κ. Νεκτάριο, Επίτροπο του Παναγίου Τάφου στην Πόλη, για τη σημαντική συμβολή του στη διατήρηση των αγαθών σχέσεων μεταξύ της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας και της Σιωνίτιδος Εκκλησίας.

“Παρακολουθούμε τους κόπους και τους ανυστάκτους αγώνας σας υπέρ των τριών εν τη Πόλει ημών Μετοχίων του Παναγίου Τάφου. Σας συγχαίρομεν διά τον ζήλον και την αυταπάρνησιν επιτελέσεως του καθήκοντος που σας έχει ανατεθή από την Εκκλησία σας, καθώς και για την αφοσίωσί σας προς αυτήν, αλλά και για την συγκινητική αγάπη σας προς την Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία και προς το ταπεινόν πρόσωπον του Προκαθημένου αυτής.”

Στη συνέχεια, ο Παναγιώτατος, αναφέρθηκε στην 33η επέτειο από την εκλογή του στον Πατριαρχικό Θρόνο, η οποία έγινε στις 22 Οκτωβρίου 1991.

“Όπως η εκλογή μας ωφείλετο εις τας ανεξιχνιάστους βουλάς του Δομήτορος της Αγίας ημών Εκκλησίας, ούτω και η ταπεινή Πατριαρχική μας διακονία, κατά τα 33 αυτά έτη, ήταν κυρίως και πρωτίστως έργον Εκείνου, εις τον Οποίον και αποδίδομεν τα πάντα και εξ Ου πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον.

Ευγνωμονούμε, λοιπόν, τον Θεόν και Πατέρα των Φώτων διά την επιδαψιλευομένην ημίν χάριν Αυτού εις διακονίαν Αυτού και της Εκκλησίας Του, και ευχαριστούμε και όλους εσάς, Ιερώτατοι και προσφιλέστατοι αδελφοί και

συλλειτουργοί, διά την όντως αδελφικήν συνεργασίαν μας, εις την οποίαν πολλά οφείλομεν ως Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία και ημείς προσωπικώς. Ο Κύριος να σας χαρίζη υγείαν κατ' άμφω εις έτη πολλά, ίνα έκαστος κατ' ιδίαν και πάντες από κοινού μετά του Πατριάρχου σας συνεχίσετε να προσφέρετε τας πολυτίμους υπηρεσίας σας προς την Μητέρα Εκκλησίαν. Το λοιπόν, προσεύχεσθε, αδελφοί και τέκνα, «και περί ημών, ίνα ο Θεός ανοίξη ημίν θύραν του λόγου, λαλήσαι το μυστήριον του Χριστού, δι' ο και δέδεμαι» (Κολ. δ', 4).

Είθε να τηρή ο Κύριος, διά πρεσβειών του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, πάντοτε πάντας ημάς εν τη αγάπη Αυτού, διά να εργαζώμεθα τας εντολάς Του και να τηρώμεν το άγιον θέλημά Του, εις επικράτησιν της βασιλείας Του ως εν ουρανών και επί της γης και εις δόξαν του παναγίου Αυτού ονόματος, εν ω δεί σωθήναι πάντας ημάς. Αμήν!”

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο, προσφώνησε εγκαρδίως ο Επίτροπος του Πανάγιου Τάφου, ο οποίος του προσέφερε ένα εγκόλπιο ως δώρο για την επέτειο εκλογής του.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι Ιεράρχες του Θρόνου, μέλη της συνεδριάζουσας κατά τις ημέρες αυτές Αγίας και Ιεράς Συνόδου, Άρχοντες οφφικιάλιοι, πιστοί από την Πόλη και προσκυνητές από την Αμερική.

(Φωτογραφία αρχείου: Νίκος Μαγγίνας)